

Aanbevelingen voor vogelvriendelijker waterpeilbeheer.

Tot 1985 werd het aangevoerde rivierwater voor de infiltratiegebieden minder voorgezuiverd dan tegenwoordig. Het water bevatte nog veel slibdeeltjes en dat slib bezonk in de infiltratiegeulen. Het gevolg hiervan was, dat de geulbodems na ca. 2 jaar, waren dichtgeslibt. Om deze sliblaag te kunnen verwijderen werd de wateraanvoer van 10 à 15 infiltratiegeulen successievelijk stopgezet. De infiltratiegeulen vielen hierna geleidelijk droog. Als een geulbodem voldoende droog was, werd het slib met een bulldozer op de oevers geschoven. Zo'n schoonmaakkarwei duurde al gauw enige maanden. Het gevolg hiervan was, dat er gedurende 2 à 3 maanden, afwisselend strandjes, ondiep water, drassige en modderige geulbodems en kwelplassen aanwezig waren. Vaak gebeurde dit in de maanden juli, augustus en september, soms uitlopend tot ver in oktober. Zo ontstond er een aantrekkelijk voedselgebied, juist in de tijd dat vele eenden, maar vooral steltlopers uit Scandinavische en Oost-Europese landen zuidwaarts trokken. Buiten de vele honderden plevieren, strandlopers, snippen en ruiters, vonden hier ook vele tientallen kwikstaarten, Oever- en Waterpiepers een rijk voedselaanbod.

Naast schoonmaakoperaties gebeurde het regelmatig, dat in april en mei langs een aantal kanalen en infiltratiegeulen flinke strandjes ontstonden. Dit werd veroorzaakt door onvoldoende wateraanvoer. Hier profiteerden dan de naar hun noordelijke broedgebieden terugtrekkende steltlopers weer van. De aantallen Oeverlopers liepen dan op tot 150 à 200 exemplaren en de Watersnippen werden in troepen van vele tientallen gezien. De laatste jaren worden steeds minder steltlopers, Oever- en Waterpiepers waargenomen, omdat in de juiste tijd geen geschikte voedselterreintjes aanwezig zijn. Alleen (vaak kortdurende) giflozingen in de Rijn zijn er nu de oorzaak van dat er tijdelijk lagere waterstanden ontstaan.

Het is droevig dat de steltlopers nu tijdens hun trek afhankelijk zijn van giflozingen om over geschikte voedselterreintjes te kunnen beschikken.

Technisch moet het toch mogelijk zijn om in april/mei en later in juli/september langs een aantal geulen en kwelplassen strandjes te laten ontstaan.

De beste geulen die hiervoor in aanmerking komen, zijn de geulen 17, 18 en 19 en de kwelplassen tussen de geulen 16 en 18 en 15 en 17. Dit zijn de meest westelijke geulen en kwelplassen, waar vroeger ook de meeste steltlopers aangetroffen werden. Als in april/mei besloten wordt om strandjes te creëren, moet rekening gehouden worden met de broedvogels. Om verstoringen tot een minimum te beperken, mag de waterstand, na het ontstaan van de strandjes, niet meer dan 5 cm fluctueren.

